

De stoep van lompenhandelaar Jan Broeren

Soms verwees de naam van een stoep naar de buurt, zoals de Zaaistoep. Andere dankten de naam aan een bewoner. Zo ook de stoep waar Piet over schrijft. De bekendste bewoner van de stoep: Jan Broeren, handelaar in lompen en metalen. Piets familie woonde in het huisje met de gesloten luiken.

Ons êêste stoephuisie (1077)

In een diëlectstuksie van een hêêl hortie geleeje hê 'k is geschreve hoe 'k 't weune in een stoepie as kaaind het ervaere. Een paor zaoke die mijn zijn bijgebleve hê'k toe beschreve. Over 't huisie waerin we weunde hê'k niks gezeed. 't Leek mijn een aardig idee om is te beschrijve wà'k daerover nog weet. 't Huisie had huisnummer A 1049. M'n ouwers huurden 't van boer Van den Heuvel, die z'n boerderij aan 't end van de stoep

had. De stoep was vernoemd naer de familie Broere, die d'r een handeltjie had in lompe en metaole.

Ons huisie sting op een hoek van een rijchie huize aan de westkant aan 't begin van de stoep. Dà gezien vanaf d'n dijk. D'r was een voordeur en een achterdeur. Net naest d'n achterdeur sting een ouwe schuur en daer achter sting een rijchie houte pleeë mè zô 'n deur mè een hartie of sallemiaksie. As ie deur d'n achterdeur van ons huisie binnekam, was t'r een aareg klaain keukentjie met een greniete geutstêëntjie en een koudwaoterkraon. Deur 't keukentjie kwam ie in de weunkaomer. Daer kan 'k me allêên van herinnere dat 'r een taofel mè stoele en een kolekachel stinge. Daernaest was een voorkaomer met daerin een bedstee. Onder die bedstee wier 's winters de voorraed winteraerepel opgeslooge. Die wiere bestrooid mè poejer om 't uitlôôpe van tôle tege te gaon. Die voorkaomer was voor ons nermaol verbôôje terraain. D'r stinge een paar rôôje pluuze fetuils en een rôôktaofel mè daerop een asbak, een segaore- en segrettedôôs en een luciferstandaerd van Banka-tin. Een kedoochie van de familie die in Indië hà gewaarekt.

Achter de voordeur sting een staail trapleertie naer de zolder waer we aallemael sliepe. Rechts van d'n achterdeur was een baareghok waer we veul last hadde van muize. Op de vloere van de kaomers lag zaail me daerop een klêêd. We weunde in d'n achterkaomer. Daer kan 'k me waainig meer van herinnere. Wel dà me vâ me moeder bij onweer onder die taofel mosse gaon zitte. Dà 'k tò nie bang voor onweer ben geworde verbaos me nog alleevel.

Vanuit de weunkaomer keke we op 't opslagterraain van Broere. 't Lag t'r borstesvol ouwe troep. Vanuit de voorkaomer keke we op een teraaintjie met aamel drôôgstellinge mè klopstokke. 's Maondas honge aalle lijne vol wasgoed en ok wiere d'r klêêje geklopt en op bepaolde tije honge d'r spraaie en dekes te luchte zôôas me moeder dà noemde. Ik heb 'r een hêêle

gelukkige jeugd gehad en dat 't aamel naer hedendaegse maetstaove mor aareg soberties was, daer hè'k as kaaind tetaol nie van geleeje. Ik hoop dà veul stoepbeweuners dezellefde ervaering hebbe.

Piet van Grietjies.